

Sygn. akt I CSK 712/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa B. S. i H. S.

przeciwko J. Z., J. K. i S. K.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2014 r.,

na skutek skarg kasacyjnych pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 maja 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych pozwanych
do rozpoznania i nie obciąża pozwanych kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwani – J. Z., J. K. i S. K. we wniesionych skargach kasacyjnych od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 10 maja 2013 r. wnioski o ich przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosków o przyjęcie skarg kasacyjnych do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby istniała potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie na podstawie art. 102, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c., mając na względzie sytuację majątkową pozwanych.